

VZLET

ČASOPIS SOKOLSKÉ ŽUPY

JANA PODLIPNÉHO

ROČNÍK PK 27

ČÍSLO 2

ROK 2021

ODEŠLA BÝVALÁ NÁČELNICE ČOS JAROSLAVA ŽITNÁ

Narodila se v roce 1933 v Praze, ale od konce války zasvětila svůj život Liberci. Vyrůstala v sokolské rodině, a proto byla k Sokolu vedena od malička. Obdivovala cvičitelky, které se jí a ostatním dětem při sokolském cvičení věnovaly a není proto divu, že se takovou sama toužila stát. To se jí brzo splnilo, a tak již od patnácti let stanula před dětmi jako cvičitelka v libereckém Sokole. V Liberci vystudovala gymnasium a v Praze pak Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy. Práce s dětmi jí bavila, a proto své vzdělání doplnila později dále na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem, aby se mohla stát učitelkou. Svě učitelské povolání věnovala pak Liberci, když celý život učila na ZŠ Vrchlického

v libereckých Pavlovicích. Všichni její žáci jí milovali, a i v dospělosti se k ní vždy a všude s velkou hrdoostí hlásili. Však také Liberec dovedl její zásluhy o město ocenit, když jí v roce 2015 jmenoval jednou z 6 osobností kraje. Zlatý hejtmanský dukát převzala tehdy z rukou hejtmána Púty. Hrdou sokolkou zůstala i po změně režimu v r. 1948, kdy formální začlenění Sokola do tzv. Sjednocené tělovýchovy prakticky znamenalo jeho zrušení v předúnorové podobě. (Krátkce po konci války, během které nacisté přímým zákazem Sokol zrušili, si vedení KSČ zřejmě netroufalo učinit totéž). Tak jako většina řadových sokolských cvičitelů, kterým to režim umožňoval, protože je potřeboval, i sestra Žitná konala svoji milovanou činnost dál a také dál v dětech nenápadně pěstovala sokolské ideály. Jakmile to bylo možné, okamžitě se chopila příležitosti Sokol obnovit, jako např. při částečném politickém rozvolnění v krátkém období roku 1968. Tehdy se to však, žel, nepovedlo.

O to více věnovala veškerý svůj život, své nadání a um Sokolu po změně režimu v roce 1989. Stala se mnohaletou náčelnicí obnovené České obce sokolské. Současně vykonávala funkci náčelnice Světového svazu sokolstva. Byla mistryní v tvorbě sletových hromadných vystoupení, kterých mnoho vytvořila nejen pro děti a ženy všech věkových kategorií, ale některé i pro seniory. Její skladby diváci tělovýchovných slavností milovali a vždy obdivovali. Některé si proto od ní vyžádali i organizátoři Spartakiád. Neodmítla, věřila, že tím lidem připomene Všesokolské slety. Po převratu pak již mohla své schopnosti i zkušenosti svobodně uplatnit ve skladbách sletových. Osobně řídila tři Všesokolské slety v Praze v letech 1994 (tehdy ještě na Velkém Strahovském stadionu), 2000 a 2006.

Citlivě vnímala i duchovní poslání spolku, jeho ideály i tradice. To jí přivedlo ve svém seniorském věku i k práci ve Vzdělávacím odboru Sokola. Velmi jí mrzelo, když se před více než deseti lety rozhodlo vedení Sokola z důvodů finančních úspor omezit tištěnou výrobu centrálního časopisu Sokol. Považovala tuto skutečnost za ztrátu ideového vlivu vedení Sokola na členstvo a rozhodla se proto sama vydávat časopis s názvem *NAZDAR – Sokolské souzvuky* v režii Ještědské župy. Ten vydávala v elektronické podobě s neochvějnou pravidelností 10x ročně v rozsahu 32 stránek až do posledních chvil svého života. Poslední číslo vydala přes své zdravotní potíže ještě v lednu tohoto roku. Byla velmi sečtělá a milovala svou vlast, což se vše zrcadlilo v obsahu „jejího“ sokolského časopisu. Kromě odborné tělocvičné metodiky se v časopise vyskytovalo mnoho článků z české literatury, historie i zajímavé články místopisné ze své vlasti. (Téměř všechna čísla může čtenář najít rovněž na webových stránkách naší župy – www.zpodlipneho.cz). Věnovala se i sportovní turistice. Za své sportovní výkony v turistice obdržela i ocenění. Zúčastnila se i několika zahraničních miniexpedic na Island, Špicberky a do Grónska, které většinou vedla. Byla zvána i k aktivní účasti na táborech mládeže Zahraničního sokolstva. Sestra „Jarina“ (jak ji většina známých nazývala) zasvětila tak celý svůj život základní myšlence Miroslava Tyrše, vyjádřené heslem „Ve zdravém těle, zdravý duch!“ Tímto heslem se Jaroslava Žitná celý život řídila a snažila se ho spolu s bohatými zkušenostmi a životem a studiem získanými moudrostmi předávat dalším členům.

Vladimír Šilhán

ÚVODNÍK ŠÉFREDAKTORKY

Milé čtenářky, vážení čtenáři, sestry a bratři, již podruhé v tomto roce se Vám do rukou dostává župní časopis Vzlet. Toto číslo přináší historické okénko: nejdříve vzpomeneme na významného člena T. J. Sokol Praha - Královské Vinohrady, na generála Radolu Gajdu. Budeme se také věnovat současnému problému z nejalčivějších – koronavirové pandemii. Poradíme Vám, jak si udržet zdravé tělo i ducha. Naším úkolem je vzpomenout i na ty, kteří již mezi námi nejsou. Naopak z veselejšího soudku: představíme Vám vysočanské mažoretky, úspěšné vršovické judisty a také výherce, který správně vyluštil křížovku z minulého čísla a byl vylosován v našem osudí! A na úplném konci Vzletu najdete soutěž pro malé sokolíky. Věříme, že je z čeho vybírat a i toto číslo Vzletu Vás zaujme, potěší nebo dá prostor k zamyšlení.

Za celou redakci Vám, sestry a bratři, přejeme pevné zdraví a dostatek optimismu, který se v této době může hledat o něco složitěji. Přesto věříme, že i náš časopis přispěje svou troškou do pomyslného mlýna a ukáže, že Sokol stále aktivně žije, i přes rozličná omezení.

Se sokolským nazdar

Anna Jagošová

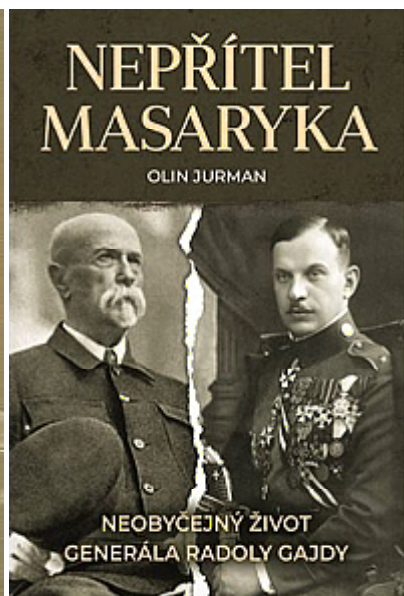
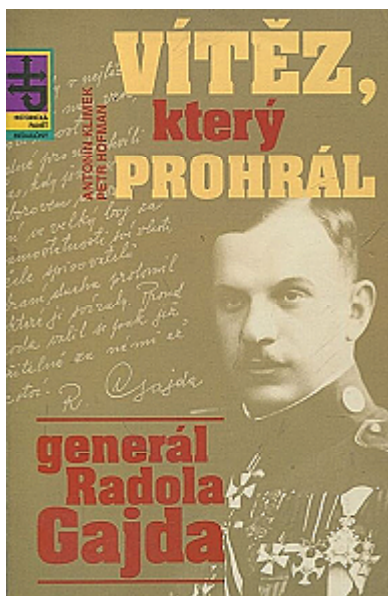
SOKOL ODKLÁDÁ NEJVĚTŠÍ LETOŠNÍ PROJEKT SOKOLGYM 2021 NA ROK 2022

Vedení České obce sokolské po poradě s župními organizátory na online jednání 1. 3. 2021 jednohlasně rozhodlo o přesunu největší letošní sokolské akce SokolGym 2021 na rok 2022. „Současná protiepidemická opatření neumožňují společnou přípravu cvičenců na jednotlivá vystoupení ani nezaručují možnost konání tak rozsáhlé akce v připravovaných termínech - květen až červen. Veškeré vynaložené úsilí včetně finančního zajištění přesuneme na příští rok. Nyní se můžeme věnovat přípravě cvičitelů k nácvičku hromadných skladeb aspoň formou on line nácvičků.“ uvádějí náčelnice České obce sokolské Anna Jurčíčková a náčelník Petr Svoboda.

„Přesto, že jsme doufali, že se SokolGym 2021 uskuteční, s postupem času bylo čím dál jasnější, že toto naše přání nebude vyslyšeno. Přesto je nutno říct, že Sokol neustává ve své činnosti a jeho členové se snaží naplňovat hlavní poslání spolku, které je: **„VEDEME ČECHY K POHYBU A SPOLEČNÉ AKTIVITĚ“**, řekla k rozhodnutí starostka České obce sokolské Hana Moučková.

převzato z: <https://www.sokol.eu/aktualita/> a redakčně zkráceno

GENERÁL RADOLA GAJDA (1892-1948)

Připomínám generála Gajdu na tomto místě, protože to byl do roku 1926 člen Sokola na Královských Vinohradech. Osobou generála Gajdy se zabývali spoluautoři Antonín Klimek a Petr Hofman: *Vítěz, který prohrál. Generál Radola Gajda* (Paseka, 1995). Jeho osudům se věnuje i kniha vyšlá v minulém roce. Autor Olin Jurman: *Nepřítel Masaryka* (Fortuna Libri Publishing, Praha 2020).

Nechci se zabývat osobností generála Gajdy. Spíše mne zaujal rozdílný přístup zpracování. Prvá kniha je provázena bohatou citací literatury. Jde nejen o téměř 80 odkazů. A navíc na řadě stránek je pod čarou řada odkazů.

Text Olina Jurmana by byl důvěryhodnější, kdyby u některých důležitých pasáží, vyjádřených i přímou řečí, byl odkaz na zdroj. Například rozhovor Štefánika s Gajdou na Sibiři. Takto ale nelze rozlišit, zda se jedná o historicky doložitelný rozhovor, nebo o fabulaci hodnou

spíše románu. Stejně tak by bylo záhodno citací podložit střet Gajdy s prezidentem Masarykem po bitvě u Zborova. Po přečtení mohu konstatovat, že nepřítel Masaryka byli dva. Generál Gajda a Olin Jurman. V seznamu literatury Jurman uvádí 12 prací, text je ale bohatě doplněn kopiemi ze soudobých novin.

Obě zde uvedené knížky stojí za přečtení. Autoři shodně ukazují, že generálu Gajdovi bylo odepřeno nezávislé soudní řízení. Člověk si uvědomí, že historie zná řadu případů, kdy se na smetišti střetlo několik ambiciózních kohoutů. Vždy to ale skončilo vítězstvím toho silnějšího. Ať už se jednalo o postupy, které nelze označit jako zcela košer.

Vladimír Richter

RADOLA GAJDA - DOBYVATEL SIBIŘE NEPŘÍTELEM STÁTU?

Radola Gajda (1892–1948; vl. jménem Rudolf Geidl) patřil ke čtveřici generálů meziválečné československé armády, kteří byli členy Sokola Královské Vinohrady. Dalšími byli hrdinové druhého domácího odboje Alois Eliáš a Hugo Vojta, posledním pak velitel Vojenského zeměpisného ústavu Antonín Basl. Zatímco vojenská kariéra posledně jmenovaných byla přímá a krystalicky čistá, u Radoly Gajdy tomu bylo zcela naopak. Jeho vzestup a pád můžeme považovat za ukázkový příklad hry osudu.

Gajda, který po vypuknutí I. světové války původně ignoroval mobilizační rozkaz, padl do zajetí v Dalmácii. Přes černohorskou, ruskou a srbskou armádu se na počátku roku 1917 dostal do československých jednotek a s nimi se účastnil bitvy u Zborova, kde proslul chladnokrevností a odvahou. Poté, co bolševici počali s napadáním transportů československých legií směřujících do Vladivostoku po Transsibiřské magistrále, se stal jedním z vůdců vojenského odporu. V polovině roku 1918 se mu podařilo ovládnout magistrálu od Uralu po Bajkal, což mu vyneslo povýšení do generálské hodnosti. Velel spojeným československým a ruským vojskům na uralské frontě a poté vstoupil do ruské armády. V bojích proti bolševikům se osvědčil jako rozhodný a neústupný velitel, který si z fronty odnesl hlubokou antipatii vůči komunistickému světovému názoru.

Po návratu do vlasti byl odeslán do Francie na Vysokou školu válečnou, kterou absolvoval v roce 1922. Bylo s ním počítáno na nejvyšší armádní funkce – z postu velitele divize brzy přešel na hlavní štáb, kde zastával funkci prvního zástupce náčelníka a v roce 1926 byl pověřen zastupováním náčelníka

Hlavního štábu branné moci. Vzhledem k jeho politickému zaměření a širokým kontaktům v politických kruzích, byl však na přímý popud Hradu, tj. vrchního velitele branné moci, prezidenta Tomáše G. Masaryka, odvolán z funkce a obviněn z pokusu o vojenský puč. Před vojenským soudem, který jej vinil z vlastizrady, však zcela obstál a prokázal v plném rozsahu svou nevinu. Naopak zcela zklamal stát jako demokratická instituce, neboť Hrad měnil složení poroty tak dlouho, dokud v ní nezasedli tací, kteří byli ochotni Gajdu potrestat. Byl propuštěn z armády a degradován na vojína. Tato tzv. Gajdova aféra představuje ostudnou skvrnu na jinak velmi čistém štítu první republiky a jednoznačně dokládá skutečnost, že TGM byl – jako politik – schopen i tvrdého, nesmlouvavého – a v případě Gajdově – i krajně neetického postupu, pokud dospěl k závěru, že si toho žádá státní zájem.

Zkušenost z pokusu o likvidaci jeho osoby doslova vehnala Radolu Gajdu na politické kolbiště. Stal se předsedou Národní obce fašistické a poslancem národního shromáždění. Český fašismus první republiky se však od pozdějšího pronacistického angažmá v době existence Protektorátu Čechy a Morava významně lišil: byl významně nacionalisticky, až ultranacionalisticky orientován, a proto také – paradoxně – představoval zásadního odpůrce Němců a Německa. Československý mocenský systém se Gajdy pokusil zbavit ještě podruhé, když jej obvinil z vedení tzv. Židenického puče – pokusu několika desítek členů Národní obce fašistické o státní převrat, který započal snahou o obsazení Svatoplukových kasáren v Brně v lednu 1933. Ačkoliv Gajdovi nebyla prokázána jakákoli účast, byl na zákrok Hradu odsouzen k šestiměsíčnímu odnětí svobody.

V krizovém roce 1938 patřil Radola Gajda k hlasitým zastáncům obrany republiky za každou cenu. Na protest proti aktivní účasti Velké Británie a Francie na Mnichovské dohodě vrátil svá četná britská i francouzská vyznamenání. Po pádu první republiky se nově zvolený prezident Emil Hácha rozhodl odčinit křivdu a Gajdu omilostnit: Výměnou za slib, že se nebude jakkoli politicky angažovat proti prezidentově vůli, mu byla vrácena hodnost. Drobný úkrok stranou od tohoto slibu představovala Gajdova účast v Českém národním výboru svatováclavském, který se po okupaci snažil o vyjednávání s představiteli říšské branné moci. Za protektorátu se však nezpronevřil českým národním zájmům – aktivně podporoval odchod armádních představitelů za hranice, intervenoval ve prospěch zatčených, odboji pomáhal i finančně. Na aktivitu Národní obce fašistické, která se snažila o podobně aktivistickou pronacistickou politiku jako Vlajka, neměl jakýkoli myslitelný vliv. Přesto byl po pádu Třetí říše zatčen a dva roky vězněn, aby jej soud odsoudil ke dvěma letům, která si již odpykal ve vyšetřovací vazbě; zde s ním však bylo zacházeno natolik brutálně, že prakticky přišel o zrak.

Hrdina ze Sibíře a přední představitel československých legií, neúspěšný politik a nezpochybnitelný vlastenec Radola Gajda zemřel ani ne rok po propuštění z vazby, krátce po tzv. Vítězném únoru. Alespoň v tom mu byl osud nakloněn, neboť lze předpokládat, že komunistická garnitura by usilovala – vzhledem k jeho celoživotnímu protibolševickému zaměření – o jeho další uvěznění. Nakonec jej nesoudili komunisté, ale dějiny. Zdá se, že ve sporu Masaryk – Gajda se v poslední době misky vah přiklánějí na stranu sibiřského hrdiny.

Jan B. Uhlíř, historik, starosta T. J. Sokol Praha Královské Vinohrady

NĚKOLIK NÁMĚTŮ, JAK ZDÁRNĚ PROPLOUT NEKLIDNÝMI VODAMI PANDEMIE KORONAVIRU

Pro dobrou duševní pohodu není dobré neustále sledovat zpravodajství a média. V současné době není na škodu nařídit si malý „mediální půst“. Je samozřejmě důležité sledovat, co se kolem nás děje, ale stačí podívat se na zprávy 2–3x denně. Přemíra informací a neustálé opakování často negativních a znepokojujících zpráv může u někoho vyvolávat strach a úzkosti či jiné podobné projevy.

Pro získání kvalitních informací je dobré sledovat zavedená media, veřejnoprávní rozhlas a televizi či ověřené internetové zdroje (pro informace o koronaviru pak zejména stránky Ministerstva zdravotnictví, Státního zdravotního ústavu, Hygienických stanic či stránky odborných lékařských společností).

Zejména v době karantény či dobrovolné izolace je vhodné dodržovat pravidelný denní režim: ráno vstát z postele, převléknout se z nočního úboru, umýt se a řádně se nasnídat. To platí jak pro seniora, tak pro člověka v produktivním věku či pro dítě s distanční výukou.

V denním programu by mělo mít místo vzdělávání (četba knih, sledování naučného programu v televizi, ale dobré je i třeba luštění křížovek či kvízů). A jako sokolové bychom rozhodně neměli zapomínat na pohyb. Důležité je protahování (zejm. při dlouhodobé práci u počítače), ale i posilování. Velmi vhodné je také alespoň rychlá chůze venku na čerstvém vzduchu. I 20 minut rychlé chůze denně pomůže udržovat aerobní kondici. Pohybem se v člověku také uvolňují hormony endorfiny („hormony štěstí“), které velmi pozitivně ovlivňují naši mysl.

Sokol nabízí celou řadu aktivit cvičebních i necvičebních on-line; zde uvádím stručný výběr:

Večerní škola (nejen) pro cvičitele: Každý čtvrtěční večer pořádá Ústřední škola České obce sokolské webináře otevřené všem cvičitelům, trenérům a členům Sokola i široké veřejnosti. Témata jsou různá, od přednášek k historii (např. o historii sokolského kroje) přes oblast motivace dětí nebo praktických rad, jak připravit zajímavou choreografii na akademii. Více informací o večerní škole včetně záznamů z přednášek můžete získat na <https://prosokoly.sokol.eu/vecerniskola>. Večerní škola začíná každý čtvrtek v 19:30.

Na oficiálním YouTube kanálu ČOS jsou k dispozici videa, která jsou označena

(„heštegem“) **#cvicimsesokolem**. V dílech z loňského roku jsou např. návody na cvičení rodičů s dětmi, jednoduchá metodika výuky hvězdy (správně dle názvosloví „přemetu stranou“) a další. Ve spolupráci s Českou středoškolskou unií vznikla také krátká videa určená všem školákům, kteří nyní tráví dlouhé hodiny sezením u počítače při distanční výuce.

Na Facebooku Sokola Libeň pak je také možno shlédnout sérii videí libeňské náčelnice Aleny Krásové „**CvičíTelka**“ věnovaných cvičení malých dětí.

Nesmíme zapomínat na pravidelnou a racionální stravu. Nejíst přemíru sladkých potravin či různých smažených chipsů, oříšků apod. Důležitý je jako vždy dostatek zeleniny a ovoce.

Na co se také často zapomíná, je pravidelný a dostatečný spánek. Pokud se třeba v noci budíme, nemůžeme opakovaně usnout a ráno se probouzíme unavení, je vhodné toto konzultovat se svým lékařem. Může to být jeden z prvních příznaků deprese.

Pokud je nám i jinak psychicky či fyzicky špatně (máme úzkosti, nechutná nám), pak bychom neměli váhat oslovit odborníky. Zavolat svému praktickému lékaři či využít nějakou z linek pomoci. Není to projevem slabosti, ale naopak správný přístup k sobě samému. A také jen pokud budeme sami v pořádku, můžeme být oporou svým dětem či starším členům rodiny.

Některé možnosti, kde získat okamžitou pomoc při krizové situaci:

Linka důvěry Praha nonstop

Telefon: 222 580 697 E-mail: linka.duvera@csspraha.cz,
<http://www.csspraha.cz/24830-prazska-linka-duvera>

Diakonie ČCE: SOS denní krizová služba

Poskytuje krizovou intervenci, krátkodobou terapii a sociální poradenství v pracovní dny 9:00–20:00
Telefon: 222 514 040, 777 734 173, e-mail: sos@diakonie.cz

Modrá linka

Telefon: +420 731 197 477, 608 902 410 Email: help@modralinka.cz

SENIOR LINKA

denně: 8:00 –20:00h Telefon: 800 200 007
<https://elpida.cz/linka-senioru-zavolejte-nam>

Senior telefon ŽIVOTA 90 je bezplatná, anonymní a odborná linka důvěry, která funguje nonstop 24 hodin denně / 7 dní v týdnu.

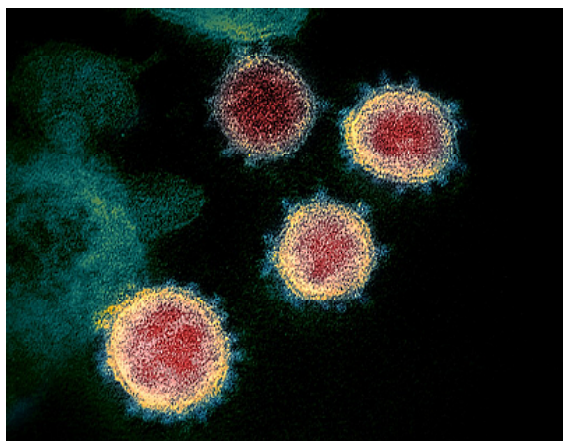
Telefon: 800 157 157. E-mail: seniortelefon@zivot90.cz

Dětské krizové centrum

Telefon: 241 480 511

Text byl napsán s využitím materiálů Asociace klinických psychologů (www.akpcr.cz).

KDYŽ NA VIRUS NENÍ LÉK, TAK NASTANE STŘEDOVĚK

koronavirus

se reagensie do této zkumavky vysypou, ihned si zprivatizují továrny na bílkoviny a energii pro sebe. Virus ovládne buňku, vznikají jeho kopie, vystupují z buněk ven, buňky se rozpadají, virus se uvolňuje z těla a infikuje další osoby. Navenek se tento „životní“ cyklus projevuje jako infekční onemocnění.

Jak tomu zabránit? Tělo se brání infekcí imunitní obranou, vznikají protilátky a aktivuje se buněčná imunitní reakce.

Virus ihned po vniknutí do těla musí být imunitním systémem rozpoznán a zneškodněn. K tomu se používá očkování. Na konci 17. století použil skotský lékař jako ochranu proti pravým neštovicím očkování kravskými neštovicemi. To je mírné onemocnění, vytvářející protilátky, které chrání proti pravým neštovicím. Postup se nazval *podle krávy*, italsky se řekne *la vacca*, tedy vakcinace.

Od té doby metody očkování prošly velkým vývojem. Tak, jak se rozšiřovaly naše znalosti o virech na úrovni molekulární biologie, tak se zdokonalovaly metody přípravy vakcín. Cílem je vakcína účinná a naprosto bezpečná, bez nežádoucích vedlejších účinků.

To splňují mRNA vakcíny, vektorové vakcíny a vakcíny na bázi syntetických peptidů. Nejmodernější mRNA vakcína používá část genomické RNA viru, kódující bílkovinu, která slouží viru k vniknutí do buňky. Navíc je do této mRNA vložena informace, kolik kopií bílkoviny vznikne z jedné molekuly RNA. Tato mRNA je chráněna lipidickým obalem, v buňce vyvolá syntézu virových bílkovin, ty se uvolňují z buňky do mezibuněčného prostoru a vyvolají nejen tvorbu protilátek, ale také aktivuje buněčnou imunitu. Tyto procesy zaberou nějaký čas, takže jste plně chráněni asi za měsíc od první aplikace. Nejlépe se chránit respirátorem a dobrovolnou karanténou až do druhé dávky.

Pokud jste prodělali Covid před očkováním, vždy si nechte udělat ELISA test na protilátky. Tento test je ze žilní krve a dává kvantitativní informaci o hladině protilátek. Zatím se neví, jak dlouho po nemoci protilátky přetrvávají, Proto je toto vyšetření velice důležité. Pokud budete mít dobrou hladinu protilátek, očkování nepotřebujete. Může být očkovan někdo potřebnější.

Pamatujte si, že očkování není lék, nepůsobí totiž ihned po aplikaci. Je to návod pro tělo, jak se bránit infekci. Chránění budete krátce před druhou dávkou. Do té doby můžete být nakaženi a roznášet virus!

Musíme se chovat zodpovědně vůči našim spoluobčanům, dodržovat pravidla správného chování, nosit roušky a nelétat do žádné Tramtárie!

Otakar Mach, T.J. Sokol Prosek

SRDÍČKO SOLIDARITY

Do redakce Vzletu dorazil v polovině března email od br. Macha, který tematicky i obsahově velmi vhodně navazuje na článek br. Jakoubka. Tento email tedy otiskujeme a děkujeme za jeho zaslání.

Vážené kolegyně a kolegové,

nevím jak vám, ale mně vadí stále agresivnější demonstrace lidí, kteří stále jako by nechápali vážnost situace. Každé takové srocení lidu přitom epidemii jen zhoršuje a oddaluje náš návrat k normálnímu životu. Organizátoři takových akcí převážně řeční o svobodě, ale ve skutečnosti jen hájí primitivní sobectví. Svoboda, to přece není agresivní prosazování vlastních zájmů a pohodlí bez ohledu na ostatní. Svoboda je odpovědnost, solidarita a vzájemná úcta.

Epidemie, kterou bohužel naše země nezvládá, nebývalým způsobem vyostřila spory mezi jednotlivými skupinami občanů. Jako bychom každý mluvili jinou řečí. Jako bychom snad ani nežili ve společné zemi. Neustále se snažím si v duchu opakovat, že našimi nepřáteli nejsou lidé s odlišnými názory, byť podle vědeckých poznatků nesprávnými a pro mne samotného obtížně pochopitelnými. Naším nepřitelem je virus, a porazit ho můžeme pouze společně.

Za normálních okolností by byl čas vyhlásit stávkou zdravotníků, kteří pracují již šestý měsíc nepřetržitě v nouzovém režimu. Zachraňují desítky tisíc lidských životů a snaží se tak zmírňovat katastrofální důsledky nezvládnuté epidemie. Stávka, ale ani jen manifestace, jejímž cílem by bylo vyburcovat mlčící společnost k podpoře zdravotnictví, ani ta nepřipadá nyní v úvahu. Přesto bychom měli dát většině slušných lidí,

kteří nám důvěřují a kteří nás zdravotníky podporují, možnost, aby tuto svoji podporu a důvěru veřejně vyjádřili.

Kolegové Radovan Hudák a Jan Přáda přišli s nápadem, který s radostí podporuji.

Podpořte zdravotníky aspoň virtuálně. Nakreslete si na respirátor srdíčko – Naše zdravotnictví (nasezdravotnictvi.cz)

Myšlenka je to jednoduchá. Každý, kdo podporuje zdravotníky v jejich současném boji, si vždy v pátek namaluje na svůj respirátor malé červené srdíčko – srdíčko solidarity. Srdíčko si samozřejmě na své respirátory namalujeme i my, abychom dali najevo, že v první řadě my zdravotníci (lékaři, sestry, sanitáři, záchranáři, laboranti, lékárníci..., prostě všichni) bojujeme bok po boku společně.

Vím, malé srdíčko je jen malé gesto. Ale právě i taková malá gesta vyjadřující velké myšlenky, cíle, ideály, emoce a odhodlání. Právě i taková gesta přispívají ke konečnému vítězství.

S kolegiálním pozdravem Milan Kubek

PS: Takže všichni malujeme srdíčka na své respirátory!

DOVEDEME SE JAKO SOKOLOVÉ ZVIDITELNIT?

Probírám se texty, které jsem v průběhu let napsal. V roce 2014 jsem jeden z nich ani nepublikoval, leč i po sedmi létech jej považuji za aktuální. Posuďte sami. Pokud se v něm hovoří pouze o mládeži, dovoluji si připojit i poznámku o nás, dospělých. Jdu-li v kroji na nějakou pietní akci a z chodníku se ozve „Nazdar, bratře“, potěší mne to. Nebýt kroje, ani se nestřetneme pohledem. Byly doby, kdy sokol sokola poznal podle odznáčku Na stráž na klopě. Protože se na klopě nosily různé odznáčky. Nositel se tím zařazoval do určité množiny. Jen tak bokem poznamenávám, že jeden odznáček se nosil i pod klopou, říkalo se mu stýdlík a na klopě se přemístil pár metrů před vrátnicí, byl to odznak KSČ. Před nedávnem jsem na schůzi předsednictva Vzdělávatelského odboru navrhl znovuoobnovení nošení odznaku Na stráž. Rád bych totiž potkával sokoly na chodníku, v tramvaji i jinde. A pozdravil naším pozdravem „Nazdar, bratře“.

S dovolením, vypůjčím si v úvodu tři věty od bratra Drahoňovského. Z textu, jímž zval sokoly v krojích k účasti na pietních akcích, při oslavách význačných dnů a státních svátků:

Zejména je potřeba zúčastnit se v dostatečném počtu těchto akcí v sokolských krojích, abychom byli vidět. Aby na regionálních i celostátních úrovních bylo vidět, že Sokol existuje a má se čile k světu nejen cvičením, ale také společenskými akcemi, k nimž patří i účast na nejrůznějších pietních akcích.

Takže zviditelnění.

Obrázek sokolů je z oslavy státního svátku 28.října na Vítězkách. Byli tam zviditelnění i bratři skauti.

Především svou mládeží. Oběma organizacím účast vyšla v hromadných sdělovacích prostředcích nastejno. Pietní akce se zúčastnili i zástupci společenských organizací. Pozorný divák televize jistě zaregistroval tu barevnou šmouhu v pozadí.

Jak se tedy zviditelnit jinak, neboť pietní akce nejsou každý den. Jistě nejlépe mládeží na veřejnosti.

Nejprve sokolové.

A takto se zviditelňují skauti a vlčata.

Abych netvrdil, že srovnávám totéž. Naši sokoláci jsou předškoláci se svou vedoucí. Na druhé fotografii jsou vlčata, skauti a jejich vedoucí (náklady na šátek a košili do 600 Kč).

Na veřejnosti, na ulici, v elektrice, ve vlaku každý pozná skauty. U naší mládeže není patrné, zda je to výlet s paní učitelkou, nebo výlet evangelické mládeže s paní farářkou.

Šlo by to jinak? Tak tohle je pohled na sokolskou mládež z Vinohrad z roku 1947/48.

Výlet do Břežan 13. 4. 1947.

Výlet s br. Sojkou.

Na prvním obrázku battledressy s kolečkem sokol na levém rukávu. Nebo alespoň civilní bunda rovněž ale s logem sokola na rukávu. A v létě ve cvičebním úboru.

Chceme-li, aby veřejnost vnímala, že Sokol existuje a má budoucnost ve svém žactvu a dorostu, musíme se zamyslet, jak se jako organizace prezentovat. Červená košile se cvičebním úborem nestane. Nechť zůstane určena pro slavnostní okamžiky, kdy žáci stojí vedle krojovaných dospělých. Pro akce mimo tělocvičnu, v přírodě by však bylo vhodné se dohodnout na označení našeho mládí. Lodička s emblémem sokola pro žáky? Čelenka s emblémem sokola pro děvčata? Nebo khaki košile s kolečkem sokol? I když by to bylo povinné, na moc by to nepřišlo.

Vladimír Richter, T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady

VIDEO O NAŠÍ ŽUPĚ

V minulém čísle Vzletu jsme představili Almanach župy Jana Podlipného, který před nedávnem vyšel. Brzy spatří světlo světa také video o naší župě. Bude ke shlédnutí na YouTube kanále s názvem Sokolská župa Jana Podlipného. Na to, jak se takové video připravuje, jsme se ptali Jany Seemanové. Pracuje na něm už od podzimu.

1) Kdo přišel s nápadem připravit župní video?

Je to nápad župního vzdělavatele Vladimíra Richtera. Původně to mělo být jen pásmo fotografií a filmů doplněné titulky. Požádal mě, jestli bych to mohla vytvořit. V roce 2019 jsem vyrobila video o Spanilé jízdě sokolů – cyklojízdě k prvnímu Památnému dni sokolstva. Video je možné shlédnout na kanále YouTube župy. Na valné hromadě, když jsem poslouchala zprávy řečníků, mě napadlo, že by se video dalo pojmout jako zmapování činnosti župy a jejích jednot. Původně se mělo promítat na Akademii 17. listopadu.

2) Kdo se na něm podílí a jak?

Je to týmové dílo, jehož jsem „produkční“. To znamená, že kontaktuji bratry a sestry, žádám, aby zaslali videa či fotografie nebo sami vystoupili. S komentátorem konzultuji jeho výstupy. Na scénáři spolupracovala část vedení župy, zejména starosta Luděk Pokorný, jednatel Vladimír Šilhán, náčelnice

Dáša Fisherová a vzdělavatel Vladimír Richter. Dále pak vzdělavatelky Anna Jagošová a Anna Holanová a další. Např. starostka ze Starého Města Věrka Čížkovská. Ivo Antušek je hlavní kameraman, hlas ke komentáři propůjčil Petr Smolek. Některé materiály jsem získala od bratrů a sester z jednot, např. ve videu se objeví záběry z Běhu strmého, které mi zaslal bratr Richard Kloubský z Libně. Toho jsem oslovila přímo na místě, když natáčel. Petra Šikýřová mi poslala krásná videa divadélka v Hostivaři. Dáša Banzselová z Vršovic mě zkontaktovala s tatínkem, který krásně popsal, jak funguje oddíl juda. Video stříhám, upravuji a připravuji převážně sama, někdy mi pomáhá dcera. Důležitou zpětnou vazbu mi dává starosta Luděk. Většinou se shodneme, někdy ale trvá na tom, abych některou fotku do videa nedávala.

3) Co v něm uvidíme?

Video představuje tři zásadní oblasti Sokola v rámci naší župy – všestrannost jakožto sport pro všechny, vrcholový sport a vzdělavatelství, které zahrnuje mj. besedy i výlety a kulturu. Cílem je představit sokolům naši župu, jednoty župy, jejich činnost a aktivity. Nejen na župních akcích, ale i na akcích jednot je možné se setkávat, poměřit výkonnost, bavit se, poučit se či sdílet sokolské hodnoty.

4) Kdy se na video můžeme těšit?

Video je téměř hotové. Tušila jsem, že se všechno na dlouho zavře. Na podzim jsem spěchala, aby se natočilo co nejvíce záběrů. Obdržela jsem několik připomínek k videu, které musím zpracovat. To mohu mít hotové do konce března, nejdéle do Velikonoc. Bohužel je tam jedno video, zásadní rozhovor s činovníkem, které se týká vrcholového sportu. Video má vysoký podíl šumu a nelze jej proto zařadit. Věřím, že se brzy po Velikonocích budeme moci setkávat ve více lidech a tento jeden záběr dotáhneme! Prosím bratry a sestry o shovívavost, je to teprve moje druhé video.

Na otázky odpovídala Jana Seemanová, T.J. Sokol Prosek

PRÁZDNINOVÁ NABÍDKA

TJ SOKOL VYSOČANY ČOS

POŘÁDÁ

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY 2021

SE ZAMĚŘENÍM NA MAŽORETKY A TWIRLING

Pro koho: pro všechny děti ve věku 4–12 let (nebo dle individuální dohody), které si chtějí užít spoustu zábavy, a přitom si osvojit základy mažoretkového sportu. Děti si posílí své sebevědomí a budou zlepšovat schopnosti spolupráce v kolektivu.

1. TURNUS TERMÍN: 12. – 16. 7. 2021 / MAŽORETKY
2. TURNUS TERMÍN: 19. – 23. 7. 2021 / MAŽORETKY

Čas: od 8:00 do 16:00 hodin
Cena: 2.000,- Kč (cena za tábor včetně obědů)
Zaměření: základy mažoretkového sportu, gymnastiky a baletu (dle pokročilosti dětí), procházky a výlety, hry na hřišti, další sportovní aktivity

!NOVINKA!
TWIRLINGOVÝ KEMP
 s lektorkou Lucií Matouškovou
3. TURNUS TERMÍN:
26. – 29. 7. 2021

Čas: od 8:00 do 16:00 hodin
Cena: 2.500,- Kč (cena za tábor včetně obědů)
Zaměření: Twirling je akrobatický tanec s hůlkou. Kemp je určen pro pokročilejší děti, které se chtějí zdokonalit v práci s hůlkou, tanci, gymnastice a baletu a zlepšit svou kondičku.

KDE: TJ Sokol Vysočany, Novaškovská 696/2, Praha 9
Kontakt: Ing. Soňa Purmová,
 tel. 603 907 438, e-mail: purmovas@gmail.com

AKTUALITY Z NAŠICH JEDNOT

V SOKOLE PRAHA STARÉ MĚSTO MÁME SUPER PARTU

Od prosince, kdy jsme měli úžasnou vycházku s vánoční besídkou v lese, se nic k lepšímu nezměnilo, ba naopak. COVID nám zhatil plány a nemohli jsme odjet ani na tradiční zimní tábor v Jilemnici o jarních prázdninách, na který jsme se hrozně moc těšili. Je to o to smutnější, že skoro po 10 letech byly letos nádherné sněhové podmínky.

A tak stále pokračujeme v Sokolské výzvě, kterou vymyslela Lucinka Vrbasová s Barunkou Čížkovskou, a jejíž tabulky zodpovědně vede Esterka Vincencová. Už je v ní zapojeno skoro 45 lidí, včetně všech cvičitelů, což je téměř 100 % naší všestrannostní skupiny. Nic jiného v současnosti bohužel dělat nemůžeme. Alespoň tak o sobě všichni víme a těšíme se, až se konečně uvidíme.

Přece jenom bych se ale chtěla zmínit o jedné mimořádné věci. Na začátku ledna 2021 jsem nastoupila na dlouho plánovanou operaci kolene. V nemocnici tři týdny odříznutá od světa, bez návštěv, naštěstí alespoň s notebookem, který mi půjčila Barunka. Jednoho dne se Barunka zjevila pod okny nemocnice a přes telefon mi řekla, ať se podívám do emailu. Jaké bylo moje překvapení, když se mi tam objevil odkaz na video, které mi děti poslaly. Kdyby se někdo chtěl podívat, odkaz je zde: <https://www.youtube.com/watch?v=mam2NiKrESs&feature=youtu.be>

Všichni si dali práci s tím, aby natočili doma nějaký pozdrav, pak to v různých kvalitách poslali jednomu dorostenci a ten si s tím potom hrál tak dlouho, až z toho vyšla finální verze. Holky mi to na něho prozradily, a tak, když jsem potom Kubovi Hašplovi, který je oním dorostencem, děkovala, že místo toho, aby se věnoval kamarádům a svým zábavám, tvoří něco neuvěřitelně krásného pro starou bábu, uzemnil mě větou, že to je přece naprostá samozřejmost.

Video jsem si pouštěla každý den a dodávalo mi to sílu při rehabilitaci. Tím jsem si také uvědomila, že tahle parta, kterou teď v Sokole máme, od předškoláků až po pubertáky, je úžasná a zaslouží si, abych o ní do článku napsala.

Na obrázcích zleva Marek, Tom a Terka tančí Makarenu. Matěj skáče do listů. Růt jezdí na koloběžce.

Věra Čížkovská, náčelnice Sokola Praha Staré Město

MAŽORETKY ZE SOKOLA VYSOČANY

PRAŽSKÉ MAŽORETKY, T.J. SOKOL VYSOČANY, dříve jen jako Pražské mažoretky, působí již od roku 1998, kdy začínaly v počtu 10 děvčat trénovat jednou týdně. V roce 2007 se Pražské mažoretky spojily s Mažoretkami T.J. Sokol Vysočany, které fungovaly od roku 2004. Důvodem byl vznik jedné velké skupiny, která si nebude konkurovat a vytvoří dobré podmínky pro všechny věkové kategorie. Postupem let se vypracovaly mezi nejúspěšnější soubory v České republice a dnes již mají cca 80 členek ve věku 4–19 let, rozdělených do 5 skupin podle věku.

Minimažoretky (ročníky 2014–2016): Stále hledáme posily do svého týmu, proto pokud váháš, přijď se podívat na náš trénink! **Děti mladší (ročníky 2011–2013):** Stále hledáme posily do svého týmu, proto pokud váháš, přijď se podívat na náš trénink! Další skupiny mažoretek jsou **Děti starší (ročníky 2008–2010), Juniorky (ročníky 2005–2007) a Seniorky (slečny 2004 a starší).**

Naše děvčata soutěží nejen v klasické mažoretce, ale také ve twirlingu. Hlásí se do týmových soutěží i sóla a duety. Klasickou mažoretku si každý divák představí v doprovodu dechového orchestru, což neodmyslitelně k mažoretkám stále patří, ale dnes již skupiny vystupují převážně na moderní hudbu, která bývá pro mnohé diváky zajímavější a jejíž choreografie bývají i náročnější. Twirling je samostatně velmi náročné sportovní odvětví, které se dá přirovnat k estetické gymnastice a má více disciplín. Taneční – tanec s hůlkou propojený s prvky gymnastiky. Technické – zaměřené na precizní rychlou práci s hůlkou bez tance. Speciální – x trat.

„Se svou kamarádkou z dětství, Blankou, jsme chodily na mažoretky, a když se naše skupina rozpadla, bylo nám to líto, protože nás to moc bavilo, a tak přišel nápad a rozhodly jsme se, že si společně založíme své mažoretky, a stalo se tomu tak právě v roce 1998. Bylo nám tenkrát kolem 20 let, a tak jsme moc plány do budoucna neměly. Nás to zkrátka jen bavilo. A myslím, že nás asi ve snu nenapadlo, že jednou vyrostete tak obrovský a skvělý tým, jako jsou nyní Pražské mažoretky“, říká dnes jedna ze zakladatelek Pražských mažoretek, Denisa B.

„Pocházím z Chebu, kde jsem mažoretky dělala od 1. třídy. V 15 letech jsem začala pomáhat své trenérce s trénováním dětí. V tom samém roku jsem na zájezdu v zahraničí řekla tehdejšímu prezidentovi Svazu mažoretek a twirlingu, p. Stavělovi, že po maturitě se přestěhuji do Prahy a založím zde svou mažoretkovou skupinu. Tak se i stalo, v září 2004 jsem přišla do Prahy a do měsíce jsem pod T.J. Sokol Vysočany založila skupinu mažoretek“, říká zakladatelka Mažoretek T.J. Sokol Vysočany, Soňa P.

Pokud se jednou staneš vysočanskou mažoretkou, věř tomu, že jí zůstaneš už napořád. Klademe důraz na disciplínu a rodinné zázemí, které se snažíme nejen mažoretkám, ale i rodičům a všem fanouškům poskytnout. Mažoretky se nepotkávají jen v tělocvičně, nebo na pódiu, ale tráví spolu čas i mimo něj. Jsme kolektivní sport a snažíme se, aby byly všechny dívky, napříč kategoriemi, kamarádky.

Nejlepší je s mažoretkami začít už v ranném věku, mezi 4. a 5. rokem. Není lepší týmové spojení, než je skupina děvčat, která spolu trénuje opravdu od začátku a společně tak zažívají nejen ty hezké chvíle, srandu a zábavu, ale i všechny tréninky pro zlepšení fyzické kondice, které nejsou vždy jednoduché. Součástí tréninků jsou od malička baletní a gymnastické průpravy, protože pružnost, pohyblivost a krásné držení těla je pro mažoretky a twirlerky nezbytné. Samy naše členky ví, jak je každá taková část tréninku důležitá a o to víc pak v tělocvičně makají.

„Popravdě mám ráda všechny části tréninku, ať už jde o gymnastiku, balet, mažoretky nebo twirling. Vše mi přijde v něčem super. Mažoretky jsou super v přesnosti, twirling je víc podobný tanci a je víc pohybový a gymnastika a balet mě zlepšuje v celkové kontrole a pohyblivosti těla“ říká Marta E.

Jako vedoucí jsme neuvěřitelně pyšné na naše svěřenkyň a obrovskou fanouškovskou základnu z řad rodičů, kamarádů a i např. bývalých členek Pražských mažoretek, která nám dává spoustu sil a energie se posouvat neustále dopředu a trénovat s radostí a láskou. A i proto je naším mottem „Jeden tým, jedna rodina!“

Dosavadní úspěchy pražských mažoretek jsou MISTR oblasti (2007, 2009, 2010, 2011, 2015, 2017, 2018), VICEMISTR oblasti (2012, 2014, 2018, 2019), II. VICEMISTR oblasti (2012), MISTR Čech (2010, 2015, 2016), VICEMISTR Čech (2009, 2012, 2014, 2018), II. VICEMISTR Čech (2011, 2014, 2018, 2019), VICEMISTR ČR (2010, 2012, 2013, 2016), II. VICEMISTR ČR (2012, 2015), MISTR Evropy (2012, 2013, 2018), VICEMISTR Evropy (2016), II. VICEMISTR Světa (2018) a 2 x 3. místo na GRAND PRIX (mezinárodní soutěž 2019). Na kontě máme spoustu dalších úspěchů i v pohárových soutěžích, jak v klasické mažoretkce, tak i v twirlingu, a pevně věříme, že v roce 2021 do své sbírky přidáme i další hezká umístění z Národního šampionátu mažoretek a také Mistrovství světa.

Pravidelně vystupujeme na různých vesnických slavnostech, dostihových závodech, trzích, plesech, sportovních akcích. Každé vystoupení je pro nás něčím jedinečné, ale mezi nejoblíbenější můžeme zařadit například to v pořadu Tvoje tvář má známý hlas, anebo to, že jsme byly součástí večerního představení The Greatest Show v Divadle Hybernia. Dodnes vzpomínáme také na XVI. Všesokolský slet, kdy průvod naší Prahou byl neuvěřitelný zážitek a Gala večer v O2 aréně vše akorát umocnil. Zeptaly jsme se i našich mažoretek, na jaká místa nejraději vzpomínají: „Nejoblíbenějším místem, které jsem s týmem navštívila, jsou určitě Poděbrady, kde se koná MČR. Líbí se mi nejen samotné město, ale i atmosféra celé soutěže. Když postoupíme do Poděbrad, tak je strašně super už jen to, že jsme tady a jdeme si to prostě užít. Už tu totiž není takový stres jako třeba v oblastním kole, kde se snažíme postoupit do dalšího kola. Je tu samozřejmě možnost postupu na ME, ale to by pro nás byla jen třešnička na dortu.“, vzpomíná Maruška Ch.

S kapelou na různé festivaly, ale i za soutěží se skupiny podívají za hranice České republiky. Mohly jsme poznat krásné Norsko, Belgii, Švýcarsko, Anglii, Slovensko, Německo, Polsko, Srbsko, Francii, Chorvatsko a spoustu dalších krásných míst v celé Evropě.

Pražské mažoretky T.J. Sokol Vysočany

Pražské mažoretky T.J. Sokol Vysočany – oddíl děti starší

prazskemazoretky@seznam.cz, +420 776 785 831

JUDISTA JAROMÍR MUSIL ZE SOKOLA PRAHA VRŠOVICE VYBOJOVAL V MEZINÁRODNÍM TURNAJI BRONZOVOU MEDAILI

Ve dnech 27. – 28. 2. 2021 proběhl v Praze prestižní turnaj „EUROPEAN JUDO OPEN“. Silné Vršovice zde měly početní zastoupení! Výpravu tvořili: reprezentační trenér Jaromír Ježek, trenér Zdeněk Kasík a vše jistil lékař MUDr. Karel Musil. Na tatami měl premiéru mezi muži na světové úrovni junior Radek Musil. Vedl si velmi dobře a probojoval se až do třetího kola, kde bohužel prohrál s rumunským závodníkem Cerceou. Tomu pak porážku oplatil v boji o třetí místo jeho starší bratr Jaromír.

Zkušený Jaromír Musil nastoupil na tatami celkem pětkrát. Jeden z nejtěžších zápasů byl hned ten první, kdy nastoupil proti slovenskému reprezentantovi Bartovi, se kterým měl z loňského roku bilanci 1:1. Po více než 7 minutách završil boj vítězstvím. Další 2 zápasy vyhrál s přehledem. V semifinále bohužel podlehl maďarskému judistovi Tothovi, který pak zvítězil i ve finále. Následně v boji o třetí místo potvrdil své kvality a vítězstvím nad rumunským závodníkem vybojoval 3. místo!

převzato z: <http://judovrsovice.cz/jaromir-musil-v-praze-vybojoval-bronzovou-medaili/>

SOKOLSKÁ ÚMRTÍ

Se zármutkem oznamujeme, že v pondělí 1. 2. 2021 v ranních hodinách zemřela dlouholetá členka Sokola Libeň

sestra

MARCELA VOSECKÁ

ve věku nedožitých 83 let

Ve věku téměř 83 let zemřela 1. února libeňská sokolka a cvičitelka Věrné gardy, ses. Marcela Vosecká. Byla pravou duší svého oddílu a nikde nechyběla, organizovala vycházky, posezení, pekla koláče na šibřinky, spoluvytvářela nádhernou přátelskou atmosféru v sokolovně.

Br. náčelník Josef Kubišta, který se sestrou Marcelkou cvičil na sletu 2018, na ni vzpomíná takto:

„Krom krásnejch vzpomínek na slet jsem se během nácviků a cvičení naučil, jak krásný může stáří být. Že i s vráskama a bílými vlasy se dá radostně flirtovat s vrstevníkama. Že držet si kolem sebe dobrou partu vhnání život do žil, a že je hrozně důležitý být v kontaktu s o hodně mladšíma bratrama a sestrama. Na slet jsme nacvičovali 3 roky a „jestli se vůbec dožiju“ byla mantra, kterou věrná garda říká tak často, že nešla brát vážně. V posledním mailu od Marcelky bylo, že se nezúčastní brigády, protože nemá sílu uklidit ani doma. *Tak příště, jestli se dožiju*, napsala a já to nebral vůbec vážně. Stejská se mi.“

Anka Holanová, T.J. Sokol Praha Libeň

ING. MILAN POVÝŠIL 6. 1. 1945–5. 1. 2021

V předvečer 76. narozenin neočekávaně zemřel bývalý dlouholetý předseda oddílu sportovní gymnastiky Ing. Milan Povýšil. Od sedmdesátých let byl členem oddílu, trenérem, funkcionářem, a dokonce členem výboru T.J. Praha Vršovice 1870. V devadesátých letech se podílel na obnově Sokola v Tyršově domě a následně krátce působil i jako tajemník naší tělocvičné jednoty.

On byl v mládí jedním ze světců nejúspěšnějšího vršovického trenéra Jana Vláčila. Jako ekonom předával kolegům a následovníkům zkušenosti v oblastech hospodaření a řízení. V posledních letech se věnoval rekreačnímu sportování, zúčastňoval se sportovních a společenských akcí organizovaných oddílem.

Čest jeho památce.

Sportovní gymnastika T.J. Sokol Praha Vršovice

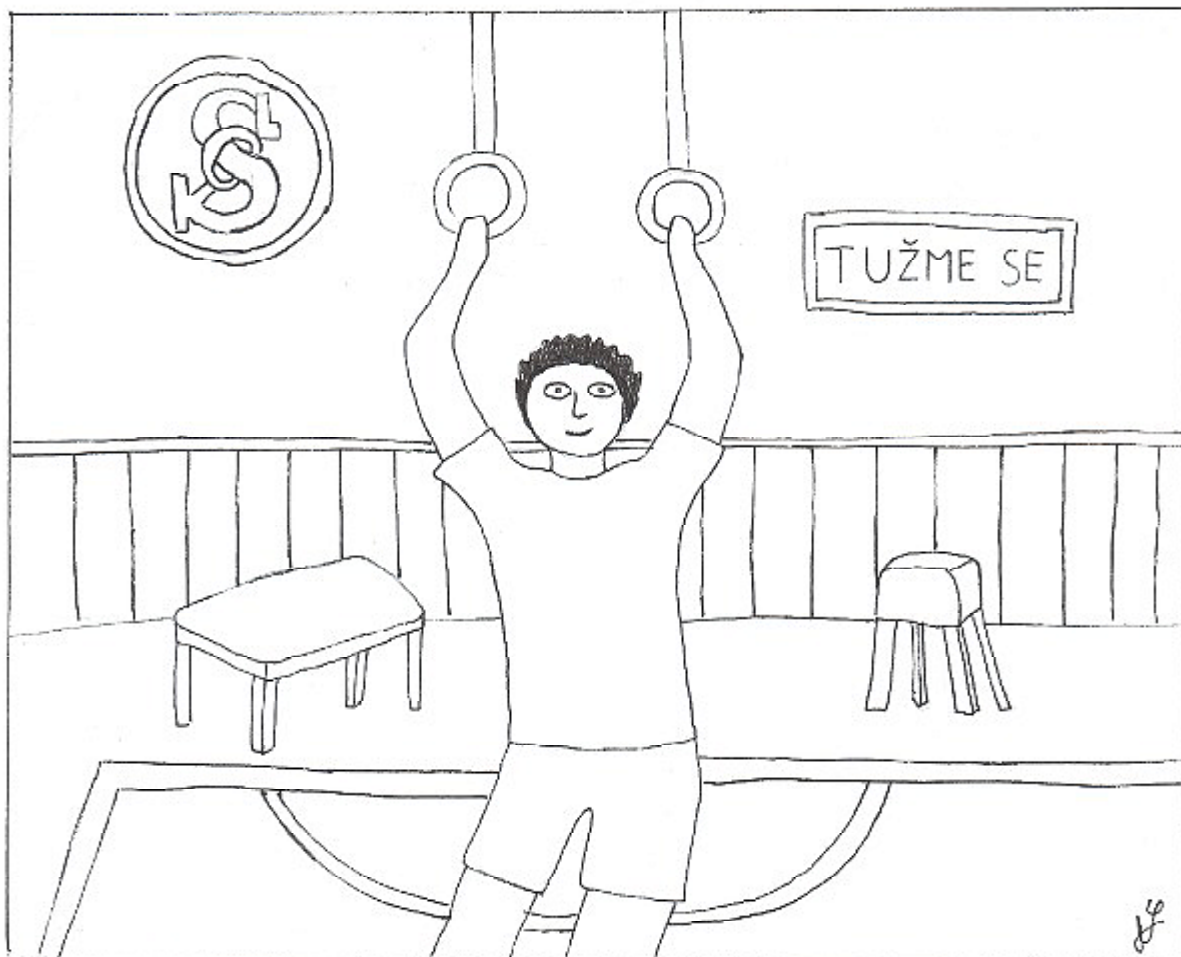
SOUTĚŽ

SOKOLSKÁ KŘÍŽOVKA

V minulém Vzletu jsme uveřejnili křížovku a pokusili se tak nabídnout cvičení, které zbystří mysl. Už můžeme prozradit, že písmena v tajence seřazená ve správném pořadí obsahovala název dřívější dětské přílohy Vzletu – **SOKOLÍK**. Děkujeme Vám všem, kteří jste se zapojili do luštění a také všem těm, kteří odeslali emailem správné řešení. Vzhledem k současným opatřením jsme se rozhodli, že losování proběhne pouze virtuální a co nejméně kontaktní formou. I když jsme avizovali, že bude losování zaznamenáno formou videa na župním YouTube kanále, nestalo se tak. Proběhlo formou několika emailů. Bratr Luděk Pokorný, starosta naší župy, vylosoval vítěze. Tedy spíše vítězku. Je jí sestra **OLGA JEŘÁBKOVÁ** z T.J. Sokol Praha Libeň. Srdečně gratulujeme a zasiláme drobný dárek.

SOKOLSKÝ OBRÁZEK

Milí sokoláci, minule jsme uveřejnili křížovku pro dospělé sokoly, ale tentokrát máme něco pro vás! Vaším úkolem je vybarvit obrázek od Johany Seemanové a poslat nám ho na adresu zahradkar@inbox.ru s předmětem Vzlet – obrázek nejpozději **do 15. května**. Nezapomeňte uvést vaše **jméno, věk a jednotu**. A také nezapomeňte správně vybarvit sokolský znak. Víte, jaké má barvy? Zasláné obrázky uvidíte na župním YouTube kanálu a ty nejpodvedenější také v příštím čísle Vzletu.

Druhé číslo časopisu VZLET v roce 2021 připravili a redakčně upravili z dostupných materiálů Anna Jagošová, Ivo Antušek a Vladimír Šilhán. Spolupráce – autoři jednotlivých příspěvků.

Redakční rada: Anna Jagošová – vedoucí redaktorka, Ivo Antušek, Anna Holanová, Vladimír Richter a Vladimír Šilhán
Tisk: vlastní – Sokolská župa Jana Podlipného

Sokolská župa Jana Podlipného, Vršovické nám. 111/2, 101 20 Praha 10

e-mail: zpodlipneho@volny.cz, tel. : 271 742 775, 724 999 069.

Chcete se podílet na obsahu Vzletu? Své příspěvky, informace, fotografie, plakáty či další materiály posílejte na tyto adresy: Anna Jagošová anickajagosova@centrum.cz nebo Ivo Antušek zahradkar@inbox.ru